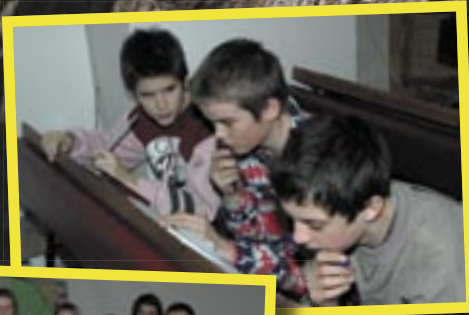

PATHFINDER

číslo 4 ročníku 2009

Muzička SR 2009

Liberecká Vločička

oddiel Šíp

VLOČIČKA 2009

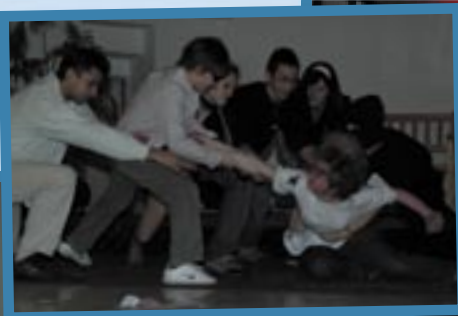
V pátek 30. 1. 2009 večer jsme přijeli do Liberce. Naše cesta končila v kostele, kde se v tuto dobu každý rok scházíme. Zrovna začínal program. Po chvíli jsme se pak přesunuli k blízké škole, ve které jsme přespali. Ráno jsme se zase vrátili do kostela, kde už na nás čekali se snídaní.

Po snídani jsme měli v hlavním sále nejdříve malou scénku a pak následovaly testy. Kdo dopsal test, mohl začít hrát hru s víčky. Kolem poledne jsme se s chutí naobědvali a pak už nás čekala, znovu v hlavním sále, vědomostní hra.

Odpoledne jsme se rozdělili do skupin a hráli jsme hru ve městě. Měli jsme najít mnoho dobrých vlastností, ale mohly nás také najít zlé vlastnosti, a to byl velký problém. Když jsme prošli všechna stanoviště, tak jsme si mohli vybrat – někteří šli do libereckého bazénu a jiní se mohli v kostele dívat na film. Po filmu jsme měli na výběr – kdo chtěl, mohl jít do školy a tam spát, druzí mohli v kostele hrát piškvorky nebo škrábat brambory.

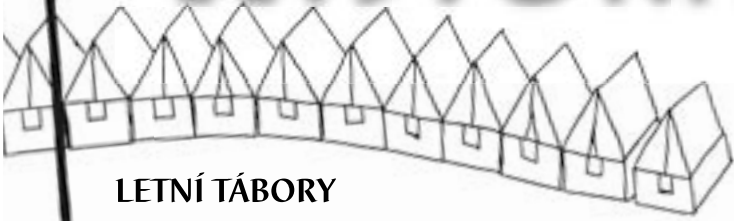
V neděli ráno jsme znovu šli do kostela – tentokrát na snídani. Potom jsme se vydali na Ještěd a tam nás čekala další dopolední hra. Kolem poledne jsme měli oběd a po něm bylo vyhodnocení celého víkendu. Odpoledne Vločička skončila a pomalu jsme se rozjížděli domů.

JAKUB

HISTORIE KP

LETNÍ TÁBORY

V 30. letech 20. století začaly adventistické sbory organizovat pro děti letní tábory. Byly velmi podobné táborům skautským. Jeden z prvních táborů se uskutečnil v Austrálii roku 1925. V Americe pak o rok později u Towlinského jezera ve státě Michigan.

Jednou navštívil tábor mládeže Artur Spalding, který pracoval na Generální konferenci. Každý večer u táboráku vyprávěl příběhy o statečných dobyvatelích západu. Mládeži se nejvíc líbil příběh o zvědovi (angl. pathfinder) Johnu Fremontovi.

Jméno Pathfinder natolik zaujalo vedoucí mládeže v jihovýchodní Kalifornii, že své tábořiště nazvali Pathfinder Camp. Na tomto tábořišti se organizovaly dětské letní tábory mnoho let, a tím název Pathfinder vešel do povědomí mnoha vedoucích i dětí.

Pokračování historie KP najdete v dalším čísle...

TÝM KP

O A Ĩ + á T R E D Ů Ž e r O V B z E ů C H
@ k á S O N O T u š U L A T A E Ľ I M

Nějak se nám tady pomíchala písmenka. Přiřadiš je k sobě tak, jak podle vzhledu patří? Když je poskládáš za sebou ve správném pořadí, určitě ti dají smysl.

B s Ž mi d P
v R je být ů

JEŽÍŠŮV NÁSLEDOVNÍK, NEBO JEHO FANOUŠEK?

Jsou lidé, kteří díky své pili dosahují výjimečných výkonů. Někteří ve sportu, jiní v showbusinessu, další v některém z vědních oborů. Každý takový člověk přitahuje mnoho dalších lidí, kteří jej obdivují, ale jen nemnoho z nich jej chce skutečně následovat. Většina však takové lidi obdivuje, hlásí se k nim, kupuje si trička a plakáty s jejich podobiznami, ztotožňuje se s nimi – aniž by jakkoli změnil svůj předchozí způsob života.

Ježíš Kristus je výjimečný. Dovolím si však říct, že se nedá porovnávat s nikým z výše jmenovaných. Ježíš přišel, abychom viděli skutečný život – ten, který je věčný. Přišel, aby nás zachránil, ale také inspiroval a vyzval k následování, ke změně toho předchozího života. Ne k úpravě, ale dokonce přímo ke smrti toho, co bylo, aby se mohlo narodit to jemu podobné.

Tedy život pramálo závislý na ekonomické krizi, výkyvech koruny, dokonce strachu ze smrti a nemoci. Život, který je však plně závislý na každodenním vztahu s Bohem Otcem. A v tomto se to pro mnohé láme. Ona proměna – nový život – je Boží dílo v nás. Dokonce Duch svatý každého vybavuje dary, abychom v některé konkrétní oblasti byli schopni Ježíše následovat. Na každém z nás však záleží, zda mu to dovolíme, zda chceme zemřít tomu starému životu a chceme přijmout ten nový.

Možná si právě říkáte: „No jistě, vždyť jsem křesťanem, přijal jsem křest.“ Ruku na srdce, jsem opravdovým Ježíšovým následovníkem, nebo spíše jen křesťanem-fanouškem? Při svých návštěvách ve sborech si stále znovu uvědomuji, jak málo je těch, kteří skutečně používají svoje dary ve smyslu následování.

Věnuji se dětem. Dnes máme svoje tábořiště, materiál, metodiku, pomůcky, aktivity a možnosti jako nikdy před tím. Každým rokem však méně a méně těch, kteří mají od Hospodina dar vést děti, je ho skutečně ochotno používat. Důvody, proč to nejde, jsou vskutku nezpochybnitelné, ve většině však jaksi patří do onoho starého života.

V sobotu jsem byl opět v jednom sbore. Mají v něm šest krásných dětí, které jsou na prahu života. Každý den se setkávají s novými informacemi a učí se rozhodovat. Už brzy je čekají i ta nejzávažnější rozhodnutí.

Jsou ve sbore plném křesťanů, kteří fandí tomu, co vše se dnes pro děti v církvi dělá. Není však mezi nimi ani jeden, kdo by chtěl být těmto dětem osobním průvodcem. Ježíš řekl: „**Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim...**“ (Mk 13,14)

Dostal jsi od Boha dar rozumět dětskému světu? Jsi jeho následovník, nebo fanoušek?

DAWY

BIBLICKÁ HÁDANKA

Jsem velmi zoufalá. Moje dcera je nemocná. Všichni věří, že do ní vstoupil sám ďábel. Je totiž posedlá. A takoví lidé nejsou v naší společnosti vítáni. Nikdo ji nemá rád a každý se jí bojí. Někteří se jí posmívají. Dala bych všechno za to, aby byla zdravá. Jenže mi zatím nikdo neuměl pomoci.

V poslední době se do našeho města dostala zpráva, že kdesi v sousední krajině chodí muž – Syn toho pravého Boha. Učí o lásce a přátelství, o milosrdenství. Učí o Bohu, který miluje všechny lidi. Volá lidi, aby opustili svoje špatné zvyky a uvěřili v něj. Jeho slova mají sílu. On je mocný. Dokonce i uzdravuje! Kéž by byl on schopný moji dceru zachránit. Ani jsem nedoufala, že by někdy zavítal do naší krajiny!

A co se nestalo – najednou slyším lidi na ulici, jak si povídají, že tudy prochází onen slavný muž. To byla moje chvíle! Utíkala jsem jako splašená, jen abych ho našla. Jen abych ho mohla prosit, aby uzdravil moji dcerku. Víím, že nejsem z vyvoleného národa. Víím, že jsem až ta poslední, se kterou by chtěl mluvit, ale i přes to všechno to chci risknout. Jde přece o moji dceru!

Jakmile jsem ho uviděla, začala jsem na něj volat, co mi hrdlo stačilo. Jeho společníci se začali ošívát. Očividně jim to bylo velmi nepříjemné. Něco svému učiteli říkali. Ten se za chvíli otočil ke mně a říkal mi něco o tom, že přišel zachránit lidi z vyvoleného národa. Jenže moje dcera také potřebuje zachránit! Poklekla jsem k jeho nohám a prosila jsem jej, jak nejlíp jsem uměla.

On mi jen odpověděl: „Nesluší se vzít dětem chléb a hodit ho psům.“

Věděla jsem, že nejsem z vyvoleného národa. Také jsem věděla, že chci příliš. Na druhou stranu jsem věřila, že – jako Syn toho pravého Boha – on jediný je schopen moji dceři pomoci.

Proto jsem mu odpověděla: „Ovšem, ale i psi žijí z chleba, který zbude jejich pánu.“

Teď se zarazil. Viděla jsem, že chápe, jak to myslím. Věděl, že mu opravdu věřím. Celým svým srdcem. A pak to udělal! Uzdravil moji dcerku! Jsem nejšťastnější mámou na světě!

Kdo byl slavný muž?

Kdo byla žena?

Z jaké krajiny ta žena byla?

Najdeš příběh v Bibli?

(náповěda: příběh je z nejdelšího evangelia; ve stejné kapitole je nasyčeno 4 000 lidí)

JADV

MUZIČKA SR 2009

24. – 25. 1. 2009

PRÍCHOD

Všetko sa to začalo v sobotu ráno. Malí aj veľkí pathfindri (nielen) z celého východného Slovenska nastúpili do áut, autobusov a vláčikov, aby sa dostali na super akciu do Kežmarku. Pýtate sa, na akú? No predsa na Muzičku alebo inak na SAD – stretnutie adventných detí, ktoré prišli s dobrou náladou, batohmi na chrbtoch a veľkou radosťou v srdiečkach prežiť krásny víkend a hlavne, chváliť nášho Pána...

HURÁ NA DARČEKY... ALE NEZABUDLI SME NA NIEKOGO?

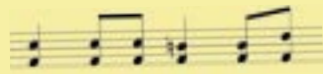
Po niekoľkých piesňach, ktorými sme otvorili XX. ročník, sa k deťom aj k dospelým prihovoril Daniel Komora. Mal pre nás pripravenú kázeň na tému tohtoročnej Muzičky – DARČEKY. Rozprával o Vianociach, o najväčšom „darčekomom trapase“ ľudstva – ako sa ľudia navzájom obdarovávajú, ale na Ježiša, oslávenca, hlavnú postavu, úplne zabúdajú. Pripomenul nám ten úžasný dar, ktorý nám Boh v Ježišovi poslal – tri v jednom: PÁN, SPASITEĽ A KRISTUS – Veľkňaz.

Keď nás nakoniec vyzval, aby sme sa aj my rozhodli odovzdať seba a svoje srdce ako dar Bohu, veľkí, malí, deti, mládež – všetci sme vstávali a prichádzali k Danielovi symbolicky pod kartónový kríž na pódium, kde sme sa spoločne sklonili k modlitbe...

HORE NA PÓDIUM

Po krátkej prestávke už prišlo na rad to, kvôli čomu sme sem vlastne všetci prišli – prehliadka jednotlivých príspevkov. Muzička je totiž aj súťaž, v ktorej deti svojimi obdarovaniami a schopnosťami oslavujú Boha a vytvárajú úžasný program piesňami, scénkami, recitáciou, hudobnými číslami, sólamí – každý tým, čo vie. Niektorí vyšli na pódium bez problémov a s úsmevom na tvári, iným

bilo od trémy srdiečko až niekde v krku, ale všetci to nakoniec zvládli☺ Celé poobedie sme sa dívali a žasli nad tým, aké dary schoval Pán Boh do každého z nás. Bolo to nádherné... Na záver sme všetci zaspievali „Nech pieseň znie“ – hymnu letného Camporee. A vzápätí nasledoval mohutný potlesk, ktorý prekonal všetky,

ktoré tu v ten deň odzneli. Potlesk pre nášho úžasného nebeského Otecka☺

A NAKONIEC TROCHU ZÁBAVY ☺

Večer sme na radosť všetkých detí strávili v telocvični, kde sme behali, skákali, lozili, plazili sa, lámali rekordy v hode loptou či v státi na jednej nohe – jednoducho, zabávali sme sa... Keď sme sa nakoniec dostali do spacákov, boli sme úplne unavení ☺

Super program a dobrá nálada pokračovali aj v nedeľu. Vyzbrojení balíčkami s desiatou a teplými rukavicami sme sa natlačili do autobusov, ktoré nás odviezli do Starého Smokovca. Tatry boli celé biele, dole okolo nás však veľa snehu nebolo. Napriek tomu sme verili, že hore to bude lepšie. A bolo... Vytiahnuť sánky až na Hrebienok bolo namáhavé, no rozhodne to stálo za to. Slniečko svietilo a ten výhľad... Niektorí oddychovali a obdivovali prírodu, iní dali prednosť adrenalínu a poriadne sánky rozbehli... Každý si to užíval po svojom. A tak sa niet čomu čudovať, že nám bolo ľúto, keď sa blížil odchod...

Po poslednej jazde sme sa vrátili späť do Kežmarku a odtiaľ už šiel každý svojou cestou. Odchod bol trochu smutný, ale také už lúčenia bývajú... Každý z nás si so sebou odnášal krásne spomienky a niektorí aj nových kamarátov☺

A čo dodať na záver? Snáď len toľko, že všetci sa už tešíme na budúci rok...

KRISTÍNA B.

ODDIEL ŠÍP

Všetko sa to začalo v jeden pekný podvečer 17. 9. 1995 raz v lese nad de-
dinkou Gerlachov. Bolo 18.00 h
a 5 malých detí slávnostne sľu-
bovalo vernosť Klubu Pathfinder.
Vtedy bol vedúcim Ján Hroboň, ktorý nás
ešte vecí neznalých a sveta neskúsených,
oficiálne zaregistroval ako prvý oddiel KP
na Slovensku. Odvtedy náš oddiel Šíp vychoval
tri družiny, z ktorých detských účastníkov vyrástli
teraz už vodcovia, radcovia, vedúci mládeže a pod.

„PŘESNÝ CÍL VŽDY TRAFÍME, VEĎ SA ŠÍPY VOLÁME!“

Tú najmladšiu a v poradí štvrtú tvoríme my –
Kamzíky. Sme síce iba samí chlapi a nie je
nás ani veľa, ale to nám na úsmeve neuberá
a naša činnosť je občas naozaj pestrá. Popri
družinových aktivitách sme si zvykli pravidel-
ne sa zúčastňovať letných detských táborov,
OSD v Prešove, SAD v Kežmarku, futbalo-
vých či hokejových stretnutí, a najnovšou
záľubou niektorých členov našej bandy je
spolupráca s miestnym Dobrovoľným ha-
sičským zborom Gerlachov©. KP nás naučil
veľa a snáď sa toho ešte aj veľa dozvie-
me. Je nás síce málo a naši kamaráti
prichádzajú a odchádzajú, ale
aj v malom oddiele sa môžu
diať veľké a dobré veci.

LEA

Podrobnosti o Pathfinderu a o akciách najdete na internetových stránkách:
www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk
www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz